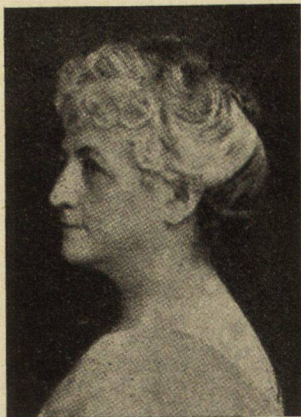
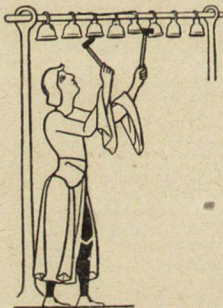

Тереза Кареньо

Карийонъ, фр. *carillon* — се наричатъ малките камбани на голѣмитѣ църкви, които — съ механизмъ на часовникъ съ валцове — се привеждатъ въ звучение. Малките С. се свирятъ, или съ една ръчна клавиатура, или пъкъ съ палки — чукчета. Китайцитѣ сж първитѣ, които сж

Карийонъ отъ XV в.

употрѣбавали този инструментъ, и отъ тѣхъ сж го заимствували, навѣрно, европейцитѣ. Пиеси, въ

които се имитира звучението на звънците се наричатъ сжщо К. (Гл. звънци).

Карийонъ отъ XIII в.

Карисими, Джакомо — *Carissimi, Giacomo* — бележитъ компонистъ отъ Римската школа, род. 18 апр. 1605 въ Марино, умр. 12 ян. 1674 въ Римъ, двадесетгодишенъ е билъ органистъ на Дома въ Тиволи, после капелмайсторъ въ Асизи, и отъ 1628, до смъртта си, такъвъ на Аполлинарската църква въ Римъ. Голѣмото значение на К. е въ неговитѣ оратории, — той е първия майсторъ на този музикаленъ родъ — и въ неговитѣ кантати, както и дуети, се изявява една рѣдка творческа натура, съ необикновена глѣбина на чувството и многостранностъ въ музикалния изразъ. 15 оратории и истории (отъ които най-красиви сж: „Новиятъ сджия“, „Иефтай“, „Саломонъ“), много други меси, кантати и др. съставятъ неговото извънредно ценно творчество.

Карловичъ, Мециславъ — *Karłowicz, Mieczysław* — видень, рано загиналъ (затрупанъ отъ прѣспа), полски компонистъ, съ модернистични насоки, род. 11 дек. 1876 въ Вицниеве (Литва), умр. 10 февр. 1909 въ Закопане, училъ при Носковски, Марцински и Рогуски въ Варшава и Урбанъ въ Берлиинъ. Творбитѣ му се отличаватъ съ богатство на колорита и майсторство въ формата, и се състоятъ отъ: 1 симфония, симфоничнитѣ поеми: „Противоположни вълни“ и „Три престари пѣсни“ (симфонична трилогия), „Станиславъ и Ана фонъ Освиецимъ“, „Литовска рапсодия“, „Тжжна приказка“ и „Една драма при маскаррадъ“ (недовършена и инструментирана отъ Г. Фителбергъ), концертъ за цигулка съ оркестръ рч